

РЕШЕНИЕ

№ 253

гр. ЛЕВСКИ, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава К. Николаева

при участието на секретаря ИЛИЯНА П. ИЛИЕВА-ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Десислава К. Николаева Гражданско дело № 20234410100353 по описа за 2023 година
на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от „***“ ЕАД, гр.София срещу П. Г. Б. от гр.Левски, с която е предявен иск с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.92 ЗЗД, вр. чл.79 ЗЗД, вр. чл.345 ТЗ.

Ищецът твърди, че въз основа на предявено пред Районен съд - Левски заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК било образувано ч.гр.д.№93/2023г. по описа на същия съд и срещу ответника П. Г. Б. била издадена заповед за изпълнение за сумата в размер на 903,83 лв. Срещу заповедта за изпълнение било депозирано възражение от длъжника, при съобразяване на което и на основание чл.415 ГПК заявителя предявява установителен иск за сумата от 709,83 лв.

Твърди, че вземанията, за които била издадена заповед за изпълнение произтичат от следните обстоятелства:

Длъжникът П. Г. Б. е абонат на дружеството - доставчик на мобилни услуги „***“ ЕАД, с предишно наименование „***“ със сключен Договор за мобилни услуги от дата 07.12.2018 г., за ползване на мобилен номер ***. Правоотношението било новирано посредством подписано между страните Допълнително споразумение от дата 06.11.2019 г., съгласно което абонатът е

предпочел да ползва абонаментен план Тотал+, като е уговорен краен срок на действие до 06.11.2021 г. Абоантът сключил и Договор за лизинг от същата дата, по силата на който на абоната било предоставено за ползване мобилно устройство APPLE iPhone XR 128GB Black за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 60,99 лв., съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на абоната след изтичане на 23 - месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 60,99 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл.1, ал.2 от договора за лизинг/. Стандартната цена на мобилното устройство (в брой, без абонамент) била 1779.99 лв., а общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал+ била 1463.76 лв. Отстъпката, която ответникът получил възлизала на сума в размер на 316.23 лв.

Въз основа на посочения договор ответникът ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението било фактурирано под клиентския номер на абоната №***. За потребените от абоната-ответник услуги за периода 25.11.2020г до 24.01.2021г. Теленор издал:

- Фактура №7314053768/25.12.2020г. за отчетен период на потребление от 25.11.2020г. - 24.12.2020г. с дължима стойност за плащане в размер на 79.84 лв. за месечни абонаментни такси за потребените от абоната по договора услуги. Дължимата сума била платима в срок до 20.06.2019г.

- Фактура №7315393035/25.01.2021г. за отчетен период на потребление от 25.12.2020г. до 24.01.2021г. с дължима стойност за плащане в размер на 43.25 лв. за месечни абонаментни такси за потребените от абоната по договора услуги. Дължимата сума била платима в срок 20.06.2019г.

Твърди, че абонатът не изпълнил задължението си да заплати на *** дължимите месечни абонаменти, съобразно използваните от него услуги в общ размер на **123,09 лв.**, като същият не спазил крайния срок за ползване на абонаментите, както следва: Тотал+ за мобилен номер *** до 06.11.2021 г., съгласно Допълнителното споразумение от дата 06.11.2019 г.

Неизпълнението на абоната - ответник да заплати стойността на потребените и фактурирани услуги на стойност 123,09 лв., ангажирало договорната отговорност на абоната по т.11 от процесния договор за услуги, като във връзка с чл.75, вр.с чл. 19, б. в) от ОУ на мобилния оператор, като *** прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника П. Г. Б. за ползваните абонаменти и издал Крайна фактура №7316691123/25.02.2021г. Датата на деактивация на процесния абонамент била 14.01.2021г. и се генерирала автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на

предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент.

Неизпълнението на ответника обусловило правото на мобилния оператор да ангажира договорната отговорност на абоната, съгласно изричната клауза, съдържаща се в т.IV-3 от Допълнителното споразумение, като начисли в крайната издадена фактура неустойка за предсрочно прекратяване на сключения абонамент в размер на **231,83 лв.**, формирана, както следва: за абонаментен план Тотал+ в размер на 124.98 лв. представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент е взета без ДДС, или $41.66 \text{ лв.} \times 3 = 124,98 \text{ лв.}$ Към Абонаментен план Тотал+ била начислена и неустойка за ползване на устройство в размер на **106,85 лв.**, представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от ответника при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора. Поради прекратяване на договора за мобилни услуги и преустановяване на предоставяните услуги, на основание т.12, ал.2 от Общите условия, приложени към лизинговия договор, дължимите месечните вноски за предоставеното на абоната мобилно устройство - марка APPLE iPhone XR 128GB Black били обявени за предсрочно изискуеми.

Поради изтичането на сроковете, предвидени за плащане на всички месечни погасителни лизингови вноски, както и предвид липсата на данни ответникът да е върнал мобилното устройство на ищеца като лизингодател, нито да е лишен от възможността да го ползва и при прекратен договор с лизингодателя-ищец, били дължими незаплатени лизингови вноски, както следва: за мобилно устройство марка APPLE iPhone XR 128GB Black, цената в размер на **548,91 лв.**, представляваща 10 бр. незаплатени лизингови вноски, дължими за периода от месец 02/2021 г. до месец 10/2021г., съгласно уговорения погасителен план и една допълнителна вноска за изкупуване на устройството в размер на 60,99 лв.

Твърди, че в хода на процеса - след издаване на заповедта, до предявяване на настоящия иск, ответникът заплатил три вноски, всяка в размер на 233,00лв. по банковата сметка на *** ЕАД. Общата сума, заплатена от ответника била в размер на **699,00 лв.** Твърди да е останал незаплатен остатък от задължението, както следва: сумата в общ размер на **709.83 лв.**, от които: 478,00 лв. - остатък незаплатени лизингови вноски и 231.83 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договор/и за мобилни услуги.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника П. Г. Б., наличието на изискуеми към него вземания на ищеца „***“ЕАД, както следва:

- 478,00 лв. - остатък незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от дата 06.11.2019г. за мобилно устройство APPLE iPhone XR 128GB Black, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК до окончателното плащане на сумата.

- 231.83 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 06.11.2019 г. за мобилен номер ***.

С влязло в сила протоколно определение от 17.10.2023г., съдът е прекратил на основание чл.232 от ГПК производството по делото в частта му относно главницата за разликата над сумата в размер на 470,88 лв. до пълния претендиран с исковата молба размер - за сумата 238,95 лв., поради оттегляне на иска в тази му част.

Предвид горното иска се съда да признае за установено в отношенията между страните наличието на дължима изискуема главница в размер на 470,88 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане на вземането.

Препис от исковата молба е връчен на ответника, който в законоустановения срок по чл.131 ГПК е депозирал писмен отговор, чрез пълномощника адв.Й. М. - ПлАК.

Исковата претенция се оспорва като неоснователна. Счита, че претендираната неустойка за прекратяване на договорен абонамент начислена в размер на 231,83 лева не се дължи, поради не обявено предсрочно прекратяване на договорите. Навежда довод, че не е спазена императивната разпоредба на чл.87, ал.1 от ЗЗД, приложима в процесния случай относно разваляне на договора, при която правоимащата страна следва да уведоми другата страна за упражняване на правото си да развали договора. Твърди в договорите между страните да не е предвидено автоматично разваляне/прекратяване при настъпване на определени обстоятелства, предвид на което навежда довод развалянето да има действие само след получаване от длъжника на едностранното изявление на кредитора, че разваля облигационната връзка поради виновно неизпълнение на задълженията по нея. Сочи, че в процесния случай такова уведомление не е представено към исковата молба, с което ищецът да е уведомил ответника за разваляне на договорите преди датата на изтичането им на 06.11.2021г.

Исковата молба и приложенията към нея, респ. и в заявлението по чл. 410 от ГПК, които принципно биха могли да имат правно значение на изявление за разваляне на договора, също са връчени на ответника след изтичане срока на договора, поради което не могат да предизвикат правни последици на развалянето. Поради тази причина договорите не са предсрочно прекратени - преди да изтекат 24 месеца от сключването им на 06.11.2019г., респективно не е осъществен фактическият състав, при който за потребителя би възникнало задължение да заплати неустойка и разликата в цената на устройството без абонамент и уговорената преференциална лизингова цена. Издаването на фактури и неплащането на сумите по тях от задълженото лице, както и последователното минимизиране на доставените мобилни услуги, включително спирането на доставката, съчетани с уведомлението, че абонатът има неплатени задължения, не е тъждествено на уведомление за прекратяване на договорите. Навежда довод, че с оглед търговския характер на процесните договори, следва да намери приложение чл.293, ал.2 от ТЗ. Тъй като законодателят не е регламентирал форма за действителност на договора за доставка на мобилни услуги и след като процесните договори са сключени в писмена форма, то и прекратяването на същите следва да бъде сторено писмено. Сочи, че по делото липсват каквито и да са твърдения или данни за отправено изрично писмено волеизявление от дружеството до абоната, че прекратява едностранно сключените между тях договори за доставка на мобилни услуги и договора за лизинг на мобилни устройства, поради неплащане на дължимата цена. Излага съображения, че тъй като сключените договори са консенсуални, а не реални, липсата на доставка, т.е. на престация от страна на доставчика, не води до прекратяването им. Кредиторът не се е възползвал от правото си да развали договорите, поради което в неговата правна сфера не е възникнало вземане за неустойка, доколкото неустойката не се дължи за неизпълнение на парично задължение, а е последица от разваляне на договорните отношения между страните по причини, които стоят изцяло у потребителя, като счита, че това се отнася и до случаите, в които е предоставено мобилно устройство.

Оспорва исковите претенции като неоснователни и на основание погасяване на всички претендирани суми чрез заплащането им от ответника, като твърди една част от тях са заплатени преди подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение, а друга част от сумите са платени до момента на подаване на възражението в заповедното производство по ЧГД 93/2023г. по описа на РС Левски.

След датата на издаване на крайната фактура - 25.02.2021г. ответникът

заплащал ежесечно суми през периода 18.02.2022г. до 16.12.2022г. в размер по 30 лева месечно, за които са му издавани касови бонове по клиентски №***, както следва: сумата 30 лева - платена на 18.02.2022г., сумата 30 лева - платена на 11.03.2022г., сумата 30 лева - платена на 20.04.2022г., сумата 30 лева - платена на 17.05.2022г., сумата 30 лева - платена на 30.06.2022г., сумата 15,88 лева - платена на 05.08.2022г., сумата 30 лева - платена на 12.09.2022г., сумата 30 лева - платена на 14.10.2022г., сумата 30 лева - платена на 28.10.2022г., сумата 28,86 лева - платена на 23.11.2022г., сумата 1,14 лева - платена на 23.11.2022г. и сумата 30 лева - платена на 16.12.2022г. Макар в издаваните касови бонове да е посочван номер на предходни фактури, а не номера на издадената крайна фактура, то предвид обстоятелството, че крайната фактура съдържа задълженията от предходен период с ДДС и тъй като плащанията са извършвани след издаване на тази фактура, счита, че заплатените суми в периода от 18.02.2022 г. до 16.12.2022 г. в общ размер на 315,88 лева следва да бъдат приспаднати от посочената като дължима в крайната фактура сума от 1253,83 лв. Твърди, че след приспадане на платената от ответника сума в размер на 315,88 лв. от дължимата сума посочена в крайната фактура - 1253,83 лв. се получава остатък в размер на 937,95 лв.

Твърди, че при посещение на офис на мобилния оператор през месец януари 2023г. и поискване от ответника да заплати поредната вноска, на същия е отказано да бъде приета каквато и да било вноска и бил уведомен от служител на мобилния оператор, че не следва повече да заплаща при тях на каса, а следва да проведе разговор с техни представители в гр.София за извънсъдебно договаряне за заплащането на дължимия се остатък по клиентския му номер ***. В съответствие с указаното, ответникът провел телефонен разговор, при което бил уведомен, че следва да извършва ежесечни доброволни плащания по посочена банкова сметка, внасяйки сумата от по 233 лв. всеки месец между 25-то и 30-то число, считано от м.01/2023г. в продължение на 5 вноски, както и една изравнителна 6-та вноска. В периода от месец 01/2023г. до 03.04.2023г. /датата на получаване на заповедта за изпълнение/ по предоставената сметка ответникът заплатил следните суми: 233 лв. платени на 30.01.2023г.; 233 лв. платени на 24.02.2023г.; 233 лв. платени на 27.03.2023г.

Твърди, че платените от него суми - както непосредствено на мобилния оператор, така и в последствие, по посочената му банкова сметка, идентична с тази по заповедта за изпълнение, не са приспаднати в издадената по заявление

на кредитора заповед за изпълнение. Сочи, че при съобразяване на платените от ответника суми, посочени по-горе, общо в размер на 1014,88 лв. от които: 315,88 лв. /платени на каса на мобилния оператор с описаните по-горе касови бонове/ и сумата от 699 лв. преведена по посочената сметка, към момента на получаване на заповедта за изпълнение по ч.гр.д.93/2023 г., ответникът по издадената крайна фактура е следвало да доплати сумата от 238,95 лв. Сумата е получена като от общата сума по крайната фактура в размер на 1253,83 лв. се приспадане платената сума общо от 1014,88 лв.

Сумата от 238,95 лв. била останала дължима по издадената крайна фактура към момента, в който ответникът узнал за издадената заповед за изпълнение и същата била заплатена по посочената от заявителя сметка в срока по чл.412, т.8 от ГПК.

Моли исковите претенции да бъдат отхвърлени като неоснователни.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не се представлява. Представено е писмено становище, чрез пълномощника адв.В.Г. - САК, в което излага подробни доводи за основателност на исковата претенция за претендирания размер след направеното частично оттегляне на иска.

Ответникът се представлява от пълномощника адв.Й. М. - ПлАК, който моли предявените искове да бъдат отхвърлени, като сочи, че съгласно съдебно-счетоводната експертиза ищецът е изплатил изцяло задълженията по процесната фактура. Претендират се разноси.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.79 ЗЗД, вр. чл.92 ЗЗД, вр. чл.345ТЗ.

От служебна справка в Търговски регистър се установява, че ищецът „***“ ЕАД, ЕИК:*** е с предходно наименование „***“ ЕАД.

Установява се от приложеното ч.гр.д. №93/2023г. по описа на Районен съд - Левски, че въз основа на заявление по чл.410 от ГПК, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение №34/16.02.2023г., по силата на която е разпоредено ответникът П. Г. Б. да заплати на „***“ ЕАД сумата 903,83 лева, представляваща главница, включваща:123,09 лева - дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури за периода от 25.11.2020 г. до 24.01.2021 г.; 548,91 лева - незаплатени лизингови вноски по договор за лизинг от 06.11.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ***, по

силата на който абонатът е взел мобилно устройство apple iphone xr 128 gb black на изплащане; 231,83 лева - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер ***, ведно със законна лихва за период от 15.02.2023 г. до изплащане на вземането, както и държавна такса в размер на 25,00 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 480,00 лева.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника, който в законоустановения едномесечен срок е депозирал възражение.

На основание чл.415, ал.1, т.1 от ГПК за ищеца е налице правен интерес от предявяване на установителен иск по чл.422 от ГПК, като е предявен такъв за част от вземането, за което е издадена заповед за изпълнение - сумата 709,83 лв. (от която 478,00 лв. - остатък незаплатени лизингови вноски и 231,83 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договор/и за мобилни услуги), а след частично оттегляне на исковата претенция и прекратяване на производството по делото в тази му част - за сумата в размер на 470,88 лв.

Искът е предявен в законоустановения едномесечен срок, поради което е процесуално допустим.

Разгледан по същество, искът е неоснователен, поради следните съображения:

Не е спорно между страните по делото и се установява от приетите като писмени доказателства Договор за мобилни услуги от 07.12.2018 г. за мобилен номер ***, сключен между „***“ ЕАД и ответника П. Г. Б. и Допълнително споразумение към него от 06.11.2019г., че между страните са възникнали валидни облигационни правоотношения по предоставяне на мобилни услуги при общи условия на мобилния оператор, по силата на които последният се е задължил да предоставя описаните в договорите услуги - след влизане в сила на допълнителното споразумение - при условията на абонаментен план „Тотал +“ за срок до 06.11.2021г., срещу задължение на ответника да заплаща месечна абонамента такса в размер на 49,99 лв. Договорът и допълнителното споразумение са подписани от ответника, чийто подпис не е оспорен. Установява се от подписана от ответника декларация-съгласие, че същият е получил копие от общите условия на мобилния оператор и е съгласен с тях.

В т.8 от Договора за мобилни услуги е посочен номера на активната СИМ карта за предпочетен номер +***, която ответникът е получил при сключването на договора и която му дава достъп до мрежата на мобилния оператор. Следователно ищецът е изпълнил задължението си по договора за мобилни услуги и сключеното допълнително споразумение към него, като

посредством предоставената СИМ карта е осигурил достъп до мобилната си мрежа и предлаганите далекосъобщителни услуги и се явява изправна страна по договора. За ответникът е възникнало задължението да заплаща месечната абонаментна такса съобразно сключеното допълнително споразумение към договора.

Установява се, че съгласно Допълнителното споразумение от 06.11.2019г., при подписването му ответникът е получил устройство APPLE iPhone XR 128GB Black с обща лизингова цена в размер на 1463,76 лв., при стандартна цена на устройството в размер на 1779,99 лв., съответно отстъпка от стандартната цена в размер на 316,23 лв.

Установява се от Договор за лизинг от 06.11.2019г. и Общи условия на договор за лизинг на мобилния оператор, че същият е сключен между страните на датата на подписване на допълнителното споразумение, като съгласно клаузите му ищецът, в качеството му на лизингодател е предоставил на ответника за временно и възмездно ползване посоченото устройство APPLE iPhone XR 128GB Black, срещу заплащане на 23 броя месечни лизингови вноски, всяка в размер на 60,99 лв., с падеж на последната вноска на 06.01.2021г.

Установява се, че договорът и общите условия са подписани от ответника, чийто подпис не е оспорен, предвид на което следва извод, че страните са обвързани от валидно облигационно правоотношение по договор за лизинг при общи условия на мобилния оператор.

Съгласно клаузата на чл.4 от договора за лизинг, имаща характера на разписка, при подписване на договора лизингодателят е изпълнил задължението си, като е предал на лизингополучателя устройството във вид, годен за употреба, функциониращо и съответстващо на договорените технически характеристики, със съответната документация.

От посоченото следва извод, че ищецът е изправна страна по договора за лизинг, като за ответника е възникнало задължението за заплащане на месечните лизингови вноски, съобразно уговорения погасителен план.

По делото е представена Фактура №7315393035/25.01.2021г., която съобразно твърденията в исковата молба представлява крайна фактура на конкретния потребител, след едностранно прекратяване от мобилния оператор на договорните отношения с ответника, поради неизпълнение на задължението му за заплащане на месечни абонаментни такси за потребените далекосъобщителни услуги и на лизингови вноски за предходен период.

От заключението на вещото лице по изготвената съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като компетентно, безпристрастно и

пълно, се установява следното:

Задължението по фактура №7316691123 от 25.02.2021г. е в размер на 1253,83лв.

Към дата на издаване на крайната фактура с №731669112 задължението на П. Г. Б. е с общ размер 1253,83лв., от които:

- Неустойка за предсрочно прекратяване на договори за услуги - 231,83лв.;
- Неплатени вноски по договор за лизинг - 548,91лв./9 бр.х 60,99лв./;
- Задължения от предходен период за абонаментни такси и текущи лизингови вноски - 473,09лв.

Общият размер на плащанията от П. Г. Б. към ищцовото дружество, за периода от 25.02.2021г. до 15.02.2023г. - датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, е 583,00лв. С извършените плащания до м.01/2023г. са платени телефонни услуги в размер на 350,00лв.

Извършените плащания от П. Г. Б. след издаване на крайната фактура с №7316691123/25.02.2021г. за периода от 25.02.2021г. до 25.06.2023г., както и до момента на изготвяне на заключението са в общ размер на 1287,95лв. Извършените плащания са достатъчни да бъде погасено изцяло задължението посочено в крайната фактура.

С оглед на така установеното следва извод, че към датата на издаване на крайната фактура №7316691123/25.02.2021г. ответникът не е бил погасил задължения за предходен период за абонаментни такси и лизингови вноски в общ размер на 473,09 лв. Установява се от заключението на вещото лице, че са налице плащания, погасяващи задълженията на ответника, но от дати, следващи датата на издаване на крайната фактура.

Съгласно разпоредба на чл.75 от Общите условия на *** за взаимоотношения с потребителите на електронни съобщителни услуги, при неспазване на което и да е задължение от част XIII на ОУ или неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, Теленор има право да ограничи предоставянето на услугите и да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя. С оглед неизпълнението задължението на ответника, за ищеца е възникнало предвиденото в Общите условия право за едностранно разваляне на договора за мобилни услуги. В раздел IV, чл.2, б. "а" от допълнителното споразумение към договора за предоставяне на мобилни услуги е предвидено, че в случай на предсрочно прекратяване на договора по вина на потребителя и нарушаване на задълженията му по индивидуалния договор и ОУ, потребителят дължи неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни такси за

периода от прекратяване до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти. Предвид едностранинното разваляне на договора поради неизпълнение задълженията на потребителя, на основание посочената клауза от договора ответникът дължи начислената му **неустойка в размер на 124,98 лв.**, която не надвишава трикратния размер на месечните абонаменти съгласно допълнителното споразумение.

Съгласно клаузата на раздел IV, чл.2, б.“б“ от Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги, в случай на прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на потребителя или при нарушаване на задълженията му по него, в случаите, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължи и такава част от разликата между стандартната цена на устройството, съгласно действащата към момента на сключването му ценова листа и заплатената от него при предоставянето му - в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг, съответстваща на оставащия срок на договора. Предвид неизпълнението на задълженията на ответника по договора за мобилни услуги и едностранинното му прекратяване по тази причина от мобилния оператор, за него е възникнало задължението за заплащане на разликата между стандартната цена на полученото съгласно допълнителното споразумение устройство и дължимата по договора преференциална лизингова цена, а именно сумата в размер на **106,85 лв.**, представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството, съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от ответника при предоставянето му, съответстваща на оставащия срок на договора.

Налице е правно основание за дължимостта и на начислените в крайната фактура лизингови вноски в общ размер на 548,91 лв. - от които претендирани с исковата молба незаплатен остатък в размер на **478,00 лв.** Съгласно клаузата на чл.12, ал.1 от Общите условия на договора за лизинг, в случай на неизпълнение на задължение от страна на лизингодателя, последният има право да обяви месечните вноски за предсрочно изискуеми. Предвид неизпълнението на задължението на ответника, посочената клауза е влязла в сила и за него е възникнало задължението за заплащане на всички оставащи вноски по договора за лизинг, чиято изискуемост е настъпила.

След допуснато от съда частично оттегляне на исковата претенция, ищецът претендира от ответника сумата в общ размер на **470,88 лв.**, която твърди да е останала дължима след извършено частично плащане от

длъжника на претендираните с исковата молба вземания в общ размер на 709,83 лв., от които 478 лв. - незаплатени лизингови вноски по договора за лизинг и 231,83 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент.

От заключението на вещото лице по изготвената съдебно-счетоводна експертиза безспорно се установява, че всички задължения на ответника П. Г. Б. към „Йеттел България“ ЕАД са включени в издадената крайна фактура №7316691123/25.02.2021г. Установява се, че след извършени частични доброволни плащания след издаване на фактурата, задължението по нея в размер на 1253,83 лв., включващо неустойка за предсрочно прекратяване на договори за услуги - 231,83лв.; неплатени вноски по договор за лизинг - 548,91лв. и задължения от предходен период за абонаментни такси и текущи лизингови вноски - 473,09лв., е изцяло погасено, като дори е надвнесена сума - общо платената сума е в размер на 1287,95 лв..

На основание горното, исковата претенция за заплащане на сумата в размер 470,88 лв. следва да бъде отхвърлена изцяло като неоснователна, поради погасяване на задължението чрез плащане.

При този изход на спора на основание чл.78, ал.3 ГПК, вр. чл.38, ал.2 от ЗА, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ищецът следва да бъде осъден да заплати на пълномощника на ответника адв.Й.М. - ПлАК адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по ч.гр.д. №93/2023г. в размер на 400 лв. и адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по настоящото дело в размер на 267 лв., представляващо разликата между дължимото се адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. и адвокатското възнаграждение в размер на 133 лева, присъдено на основание чл.78, ал.4 от ГПК с протоколно определение от 17.10.2023г. съразмерно на частта от вземането, за която исковото производство е прекратено на осн. чл.233 от ГПК поради оттегляне на иска.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.92 ЗЗД, вр. чл.79 ЗЗД, вр. чл.345 ТЗ за признаване за установено в отношенията между страните, че **П. Г. Б.**, ЕГН:*****, адрес: ***, дължи на „****“ **ЕАД**, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: ***, сумата в общ

размер на **470,88 лв.**, представляваща незаплатен остатък от вземания за лизингови вноски по Договор за лизинг от 06.11.2019г. за мобилно устройство APPLE iPhone XR 128GB Black и за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 06.11.2019 г. за мобилен номер ***, начислени във Фактура №7316691123/25.02.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК - 15.02.2023г. до окончателното изплащане на вземането, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №93/2023г. по описа на Районен съд - Левски.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 от ГПК, вр. чл.38, ал.2 от ЗА „***“ ЕАД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: ***, да заплати на адвокат Й. М., вписан с личен №*** в АК-Плевен, съдебен адрес: ***, адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по ч.гр.д. №93/2023г. в размер на **400 лв.** и адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по настоящото дело в размер на **267 лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Левски: _____